

– nem ültette át az irányelv 10. cikkének a rendelkezéseit. A Bizottság álláspontja szerint a szennyvizek szennyvízülepítő aknán vagy más egyedi kezelőrendszeren keresztül történő kibocsátásai a gyakorlatban szinte mindig az irányelv értelmében vett hulladéklerakási műveleteknek minősülnek. Elképzelhető azonban egyes esetekben, hogy érvek szólhatnak amellett, hogy a kezelési eljárás visszanyerési műveletnek minősüljön. Ez az eset állhat fenn például a háztartási szennyvíz későbbi, trágyaként való hasznosítása érdekében történő száraz komposztálásakor. Ezért vette fel a Bizottság a jelen keresetbe a 10. cikket.

– nem ültette át az irányelv 11. cikkének a rendelkezéseit. Írország nem állítja sem a 11. cikk (3) bekezdésének vonatkozásában, sem egyébként, hogy átültette az irányelv 11. cikkének a rendelkezéseit, de amennyiben ezt állítaná, a Bizottság arra hivatkozik, hogy azok a szabályok, amelyeket Írország a szennyvízülepítő aknákra és más egyedi kezelőrendszerekre vonatkozóan bevezetett, nem minősülnek az irányelv 11. cikke (1) és (2) bekezdése árúltetésének. Az Írorszában alkalmazandó szabályok különösen nem biztosítják az irányelv 4. cikkében előírt feltételek teljesítését. Ezenfelül a szennyvízülepítő aknákra és más egyedi kezelőrendszerekre vonatkozóan nincs nyilvántartási rendszer.

– nem ültette át az irányelv 12. cikkének a rendelkezéseit. A 12. cikk a szennyvízülepítő aknák és más egyedi kezelőrendszerek vonatkozásában annyiban fontos, hogy a hatékony működéshez az ilyen rendszerekből rendszeresen el kell távolítani és le kell rakni az iszapot. Amennyiben az eltávolításban és a lerakásban szakszolgálatok is részt vesznek, ez nem kerül szabályozásra az irányelvnek megfelelően az ír jogban és gyakorlatban.

– nem ültette át az irányelv 13. cikkének a rendelkezéseit. A 13. cikk azért fontos, mert megfelelő karbantartás nélkül még a jól elhelyezett és üzembe helyezett szennyvízülepítő aknák és más egyedi kezelőrendszerek esetében is felléphet működési hiba, és ez okozhat környezeti károkat. Az ellenőrző rendszer ezért alapvető fontosságú. A Lough Leane tanulmány bizonyítja, hogy Írország az irányelv 13. cikke követelményei átültetésének az elmulasztásán felül a gyakorlatban sem teljesíti ezeket a követelményeket a szennyvízülepítő aknák és más egyedi kezelőrendszerek tekintetében.

– nem ültette át az irányelv 14. cikkének rendelkezéseit. Az irányelv 14. cikke az olyan nyilvántartások miatt fontos, amelyek közreműködnek annak biztosításában, hogy a szennyvízülepítő aknák és más egyedi kezelőrendszerek ne váljanak túlterhelte és megfelelő karbantartásban részesüljenek. A Lough Leane tanulmány bizonyítja, hogy Írország az irányelv 14. cikke követelményei átültetésének az elmulasztásán felül a gyakorlatban sem teljesíti ezeket a követelményeket a szennyvízülepítő aknák és más egyedi kezelőrendszerek tekintetében.

(¹) HL L 78., 32. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 2. kötet, 3. o.

(²) HL L 194., 39. o.; magyar nyelvű kiadás 15. fejezet, 1. kötet, 23. o.

A Korkein hallinto-oikeus (Finnország) által 2008. május 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – TeliaSonera Finland Oyj

(C-192/08. sz. ügy)

(2008/C 197/12)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein hallinto-oikeus (Finnország).

Az alapeljárás felei

Felperes: TeliaSonera Finland Oyj.

Alperesek: Viestintävirasto, iMEZ Ab

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (hozzáférési irányelv) (¹) (5), (6) és (8) preambulumbekzdésével valamint az irányelv 8. és 5. cikkével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (1) bekezdését, hogy

1.a) az olyan nemzeti jogi előírás, mint a hírközlési piacról szóló törvény 39. §-ának (1) bekezdése, meghatározhatja, hogy minden távközlési vállalkozás köteles más távközlési vállalkozásokkal az összekapcsolásról tárgyalásokat folytatni, és ha e kérdésre igenlő válasz adandó,

1.b) a nemzeti szabályozó hatóság a tárgyalási kötelezettséget nem teljesítettnek tekintheti, ha egy jelentős piaci erővel nem rendelkező távközlési vállalkozás egy másik vállalkozásnak az összekapcsolást olyan feltételekkel ajánlotta fel, amelyek a hatóság véleménye szerint teljesen egyoldalúak és alkalmasak arra, hogy gátolják kiskereskedelmi szinten a fenntartható versenypiac kialakulását, mivel e másik vállalkozást ténylegesen meggátolták abban, hogy ügyfeleinek a távközlési vállalkozás hálózatához csatlakozott végfelhasználóknak küldött multimédia-üzenetek továbbításának lehetőségét kínálja, és ha e kérdésre is igenlő válasz adandó,

- 1.c) a nemzeti szabályozó hatóság határozatával kötelezheti-e a megjelölt távközlési vállalkozást, amely tehát nem rendelkezik jelentős piaci erővel, hogy a vállalkozások rendszerei között a rövid szöveges üzenet- és multimédia-üzenet szolgáltatások összekapcsolásáról jóhiszeműen tárgyalásokat folytasson, oly módon, hogy az üzleti tárgyalások során vegyék figyelembe az összekapcsolással elérni kívánt célokat, és a tárgyalásokat annak alapján folytassák, hogy a vállalkozások rendszerei között a rövid szöveges üzenet- és multimédia-üzenet szolgáltatások operabilitását ésszerű feltételek mellett kell létrehozni, annak érdekében, hogy a felhasználók a távközlési vállalkozás hírközlési szolgáltatásait igénybe tudják venni?
- 2) E kérdések megválaszolása szempontjából jelentőséggel bír-e az iMEZ Ab hálózatának jellege, valamint a kérdés, hogy az iMEZ Ab-t nyilvános elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetőjének kell-e tekinteni?

(¹) HL L 108., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet, 29. kötet, 323. o.

A Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által 2008. május 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Dr. Susanne Gassmayr kontra Bundesministerin für Wissenschaft und Bundesministerin für Wissenschaft und Forschung

(C-194/08. sz. ügy)

(2008/C 197/13)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Dr. Susanne Gassmayr

Alperes: Bundesministerin für Wissenschaft und Forschung

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) 1. Közvetlen hatállyal bír-e a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelv (¹) 11. cikkének 1., 2. és 3. pontja?
2. Közvetlen hatály esetében úgy kell-e értelmezni a hivatkozott rendelkezéseket, hogy a leendő anyákra vonatkozó munkavégzési tilalom és/vagy a szülési szabadság időtartama alatt jogos a készenléti díj további folyósítására vonatkozó igény?

3. Ez mindenesetre akkor érvényes-e, ha a tagállam „valamilyen munkabér” további folyósítására vonatkozó rendszer létrehozásáról szóló döntést hozott, hogy az a teljes munkajövedelemre – (a díjazásról szóló 1956. évi [osztrák] törvény 15. §-ában felsorolt) az úgynevezett tevékenységhez kötött (tevékenységtől függő) járandóságok (mint a jelen ügyben vitatott készenléti díj) kivételével – vonatkozik?

- 2) A hivatkozott rendelkezések ellenkező esetben, – közvetlen hatály hiánya esetében – a tagállamok általi átütetés eredményeként azt a célt szolgálják-e, hogy a leendő anyákra vonatkozó munkavégzési tilalom és/vagy a szülési szabadság alatt készenléti díj teljesítő munkavállaló jogosult legyen az ilyen szolgáltatást járó díj további folyósítására?

(¹) HL L 348., 1992.11.28., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 110. o.

A Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Olaszország) által 2008. május 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Acoset SpA kontra Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa és társai

(C-196/08. sz. ügy)

(2008/C 197/14)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Az alapeljárás felei

Felperes: Acoset SpA.

Alperes: Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa és társai.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Összeegyeztethető-e a közösségi joggal, különösen az átláthatóságnak és a szabad versenynek a Szerződés 43., 49. és 86. cikkében rögzített követelményével egy meghatározott, ipari jellegű szolgáltatás nyújtása végett, kizárólagos társasági céllal alapított vegyes tulajdonú, köz- és magántulajdonban lévő társasági modell, amely számára közvetlenül ítélik oda a szóban forgó szolgáltatást, és amely társaságban az „ipari” és „operatív” jellegű magánjogi tagot nyilvános eljárás során választják ki, miután ellenőrzésre kerültek az elvégzendő szolgáltatásra és a sajátos szolgáltatásnyújtásra vonatkozó pénzügyi és műszaki, valamint a tényleges operatív és üzemeltetési feltételek?